

nr. 1409
van het arrest

nr. 326/3378
van het repertorium

nr. 674 P 2000
van het parket

A R R E S T

Het Hof van Beroep zitting houdende
te Antwerpen, negende kamer,
recht doende in correctionele zaken,
spreekt het volgende arrest uit:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE
parketnr. 674 P 2000 :

tegen :

1.
horecabediende,
geboren te , op
wonende te

- beklaagde - aanwezig en bijgestaan door Mr.
loco Mr. , advocaat bij de balie te
2.
bediende,
geboren te , op
wonende te

- beklaagde - vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie te loco Mr.
advocaat bij de balie te

beticht van: te

de eerste en tweede:

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB).

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (arts. 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996).

de eerste en de tweede, als strafrechtelijk aansprakelijken van de firma die eigenaar is, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven;

op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd
als , met een globale oppervlakte van 4077 m2, eigendom
van (oprichtingsdatum 06/07/1982,
H.R. , B.T.W.nr.)

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (art. 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)

A. de eerste en tweede:

tussen 31 december 1987 en 1 januari 1990, te hebben uitgevoerd;

B. de eerste: van 1 januari 1990 tot 30 maart 1999 en de tweede van 1 januari 1990 tot 29 juni 1995,

I. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

- een autoberging met afmetingen (3,58m X 5,15m en een hoogte van 2,20m) geplaatst tegen de achter en rechter perceelsgrens, opgetrokken in hout en een PVC-golfplaten dak

- een berging voor laden en lossen, opgetrokken in hout en een PVC-golfplaten dak (4m30 X 27,75m en een hoogte van 2,80m tot 3,60m) geplaatst achter het hoofdgebouw

- een tuinberging, opgetrokken in hout en een PVC-golfplaten dak (7,37m X 2m en een hoogte van 2,10m), gelegen achteraan tegen het hoofdgebouw

- een berging, opgetrokken in hout en een PVC-golfplaten dak (4m X 18m en een hoogte van 2,83m tot 3,20m), gelegen bouwkundig links tussen het hoofdgebouw en de linker perceelsgrens

II. een uitbreiding van het hoofdgebouw met een constructie in rode (gevel) baksteen (4,5m X 2,5m X 3,6m hoog), in strijd met de vergunningen van het college van burgemeester en schepenen van

dd. 11/08/1987

en 16/02/1988

- een verharding in betonblokjes en stortbeton rondom het bestaand gebouw, i.p.v. een tuin, de afwezigheid van een dienstparking aan het linkeraanpalende perceel en een dicht groenscherm van hoog- en laagstammig groen, rondom de parking, in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van dd. 11/08/1987

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 31 december 1999

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op:

- 3 april 2000 door de beklaagde en dit tegen al de beschikkingen van het vonnis,
- 4 april 2000 door de beklaagde en dit tegen al de beschikkingen van het vonnis,
- 4 april 2000 door het Openbaar Ministerie tegen beide voornoemde beklaagden,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 20 MAART 2000 door de 1C kamer (één rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te ANTWERPEN dewelke recht doende in correctionele zaken, besliste als volgt:

- Verklaart beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten,

VEROORDEELT beide beklaagden hoofdens de vermengde feiten
A en B elk tot een geldboete van DRIEHONDERD
FRANK;

Verplicht elke veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van tien frank, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op tweeduizend frank, per bijdrage.

Verplicht elke veroordeelde tot betaling van de helft der kosten van het geding belopende 3.139,-frank in het totaal en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, tot een vergoeding van duizend frank.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboeten van 300,-frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten elk 60.000,- frank zullen bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 300,-frank;

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van elke veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,- frank per dag vertraging in de uitvoering ervan door het verwijderen van de berging voor laden en lossen, opgetrokken in hout en een PVC-golfplaten dak (4m30 X

27,75m en een hoogte van 2,10m), gelegen achteraan tegen het hoofdgebouw, een uitbreiding van het hoofdgebouw met een constructie in rode (gevel) baksteen (4,5m X 2,5m X 3,6m hoog), in strijd met de vergunningen van het college van burgemeester en schepenen van , dd. 11.08.1987) en 16.02.1988) en een verharding in betonblokjes en stortbeton rondom het bestaand gebouw.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Stelt vast dat de herstellvordering wat betreft de overige constructies zonder voorwerp is, om hoger vermelde reden.

* * *

Het Hof heeft, na op de openbare terechtzitting van 7 juni 2006 te hebben beslist de behandeling van de zaak ab initio te hernemen gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel, deze zaak behandeld op de openbare terechtzitting van 7 juni 2006.

Het Hof aanhoorde :

- het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen ;
- de beklaagde sub 1 in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en door zijn raadsman voornoemd;
- de beklaagde sub 2 : in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd;

Het Hof nam kennis van de op voormelde terechtzitting namens neergelegde conclusie.

De hogere beroepen van beklaagden en van het openbaar ministerie zijn regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Na hernieuwd onderzoek blijkt dat voor de feiten van de oprichting (A), voor zover ze bewezen zouden zijn, deze feiten gepleegd tussen 31 december 1987 en 1 januari 1990, de strafvordering vervallen is door verjaring.

Voor de feiten van instandhouding, na 1 januari 1990, geldt overeenkomstig artikel 146, derde en vierde lid van het Decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd, de strafsancie niet meer vermits het perceel waarop de bewuste bouwwerken werden in stand gehouden gelegen is in een woongebied, deze stedenbouwkundige omschrijving geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakende.

Verder werd blijkens brief van AROHM d.d. 23 mei 2006 op 28 maart 2006 ter plaatse vastgesteld dat het beoogde herstel werd doorgevoerd en er geen aanleiding meer is de herstellvordering te behouden, zodat deze zonder voorwerp is geworden.

OM DIE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen :

- 2, 11 tot 14, 16, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 185, 190, 194, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878, gewijzigd door de wetten van 30 mei 1961, 24 december 1993, 10 juni 1998 en 11 december 1998 ;

Ontvangt de hogere beroepen;

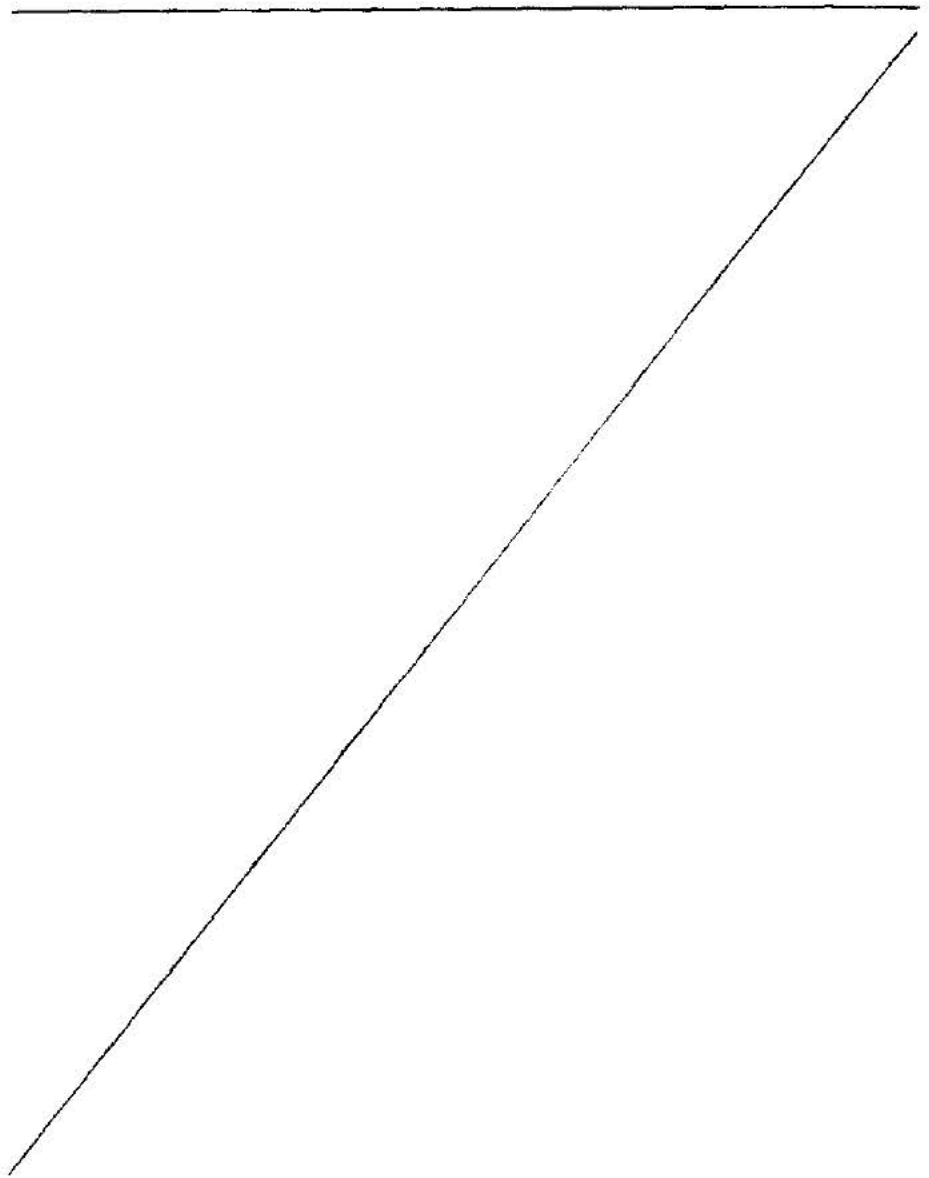
Wijzig het bestreden vonnis en opnieuw wijzende:

Stelt vast dat :

- de strafvordering met betrekking tot de oprichting vervallen is door verjaring;
- de strafsanctie niet geldt met betrekking tot de instandhouding en
- de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Ontslaat de beide beklaagden van rechtsvervolging zonder kosten en laat alle koste ten laste van de Staat.

De Nederlandse taal werd uitsluitend gebruikt.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
negende kamer van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** op

ZES SEPTEMBER TWEEDEUIZEND EN ZES,

waar aanwezig waren :

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Advocaat-generaal
Griffier